

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1353/2538

คำสั่งคำร้องที่

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 234, ป.วิ.พ. มาตรา 247, ป.วิ.พ. มาตรา 248

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาของจำเลยที่ 2 เป็นฎีกาปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อไม่อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248 วรรคแรกจึงไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 2 คืบค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาทั้งหมด จำเลยที่ 2 เห็นว่า ฎีกาของจำเลยที่ 2 ข้อ 2 ที่ว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติได้ว่า โจทก์และจำเลยที่ 1 มีความประสงค์จะทำสัญญากู้ยืมเงินกันแต่กลับทำเป็นสัญญาเช่าซื้อซึ่งเป็นนิติกรรมอำพรางหนังสือสัญญากู้ยืมเงินดั่งนั้นที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยว่าไม่เป็นนิติกรรมอำพรางนั้น เป็นการวินิจฉัยคลาดเคลื่อนในการ ปรับข้อกฎหมายให้เข้ากับข้อเท็จจริงที่คู่ความนำสืบรับกันในชั้นพิจารณา เป็นฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายโปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยที่ 2 ไว้พิจารณาต่อไป หมายเหตุ โจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว (อันดับ 65) ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองส่งมอบรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้าหมายเลขเครื่องยนต์ 2 แอล-1598776 หมายเลขเชชชีแอลเอ็น56-0120314หมายเลขทะเบียนม-2798 ราชบุรีในสภาพเรียบร้อยใช้ได้ดี หากคืนไม่ได้ให้ร่วมกัน ใช้ราคารถยนต์ 90,000 บาท และให้ใช้ค่าเสียหายเดือนละ 2,500 บาท นับแต่วันที่ 1 เมษายน 2535 เป็นต้นไป จนกว่าจะส่งมอบรถคืนหรือชำระราคารถยนต์แก่โจทก์ แต่ให้คิดค่าเสียหายดังกล่าวไม่เกิน 24 เดือน ค่าขออื่นให้ยก ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 59) จำเลยที่ 2 จึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 62) คำสั่งจำเลยที่ 2 ไม่นำเงินมาชำระตามคำพิพากษาหรือหาประกัน มาวางศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 234 ประกอบด้วยมาตรา 247 ก่อน จึงให้ยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 2 ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำสั่งคำร้องที่

คำพิพากษา

1353/2538บริษัทนครปฐมร่วมกิจ จำกัดโจทก์นายธีรภัทร เอกพานิชย์ถาวร กับพวกจำเลยนางศิริมา บุญพรหม จำเลยที่ 2ผู้ยื่นคำร้อง ป.วิ.พ. ม. 234, ม. 247ความว่า จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาของจำเลยที่ 2 เป็นฎีกาปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อไม่อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248 วรรคแรกจึงไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 2 คืบค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาทั้งหมด จำเลยที่ 2 เห็นว่า ฎีกาของจำเลยที่ 2 ข้อ 2 ที่ว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติได้ว่า โจทก์และจำเลยที่ 1 มีความประสงค์จะทำสัญญากู้ยืมเงินกันแต่กลับทำเป็นสัญญาเช่าซื้อซึ่งเป็นนิติกรรมอำพรางหนังสือสัญญากู้ยืมเงินดั่งนั้นที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยว่าไม่เป็นนิติกรรมอำพรางนั้น เป็นการวินิจฉัยคลาดเคลื่อนในการ ปรับข้อกฎหมายให้เข้ากับข้อเท็จจริงที่คู่ความนำสืบรับกันในชั้นพิจารณา เป็นฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายโปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยที่ 2 ไว้พิจารณาต่อไป หมายเหตุ โจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว (อันดับ 65) ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองส่งมอบรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้าหมายเลขเครื่องยนต์ 2 แอล-1598776 หมายเลขเชชชีแอลเอ็น56-0120314หมายเลขทะเบียนม-2798

ราชบุรีในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดี หากคืนไม่ได้ให้ร่วมกัน ใช้ราคารถยนต์ 90,000 บาท และให้ใช้ค่าเสียหายเดือนละ 2,500 บาท นับแต่วันที่ 1 เมษายน 2535 เป็นต้นไป จนกว่าจะส่งมอบรถคืน หรือชำระราคารถยนต์แก่โจทก์ แต่ให้คิดค่าเสียหายดังกล่าวไม่เกิน 24 เดือน ค่าขออื่นให้ยก ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 59) จำเลยที่ 2 จึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 62) คำสั่ง จำเลยที่ 2 ไม่นำเงินมาชำระตามคำพิพากษาหรือหาประกัน มาวางศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 234 ประกอบด้วยมาตรา 247 ก่อน จึงให้ยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 2 (ชัยวัฒน์ ดุลยปวิณ-ก้าน อันนันทน์-อัครวิทย์ สุมาวงศ์) แหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำ ศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา:

องค์คณะ

ชัยวัฒน์ ดุลยปวิณ · ก้าน อันนันทน์ · อัครวิทย์ สุมาวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1353/2538>